

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

על כאו"א לעשות חשבון צדק בנפשו:
מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה?...

ראה עמוד 3

ערב שבת קודש פ' ואתחנן, שבת נחמו, ט"ו מנ"א
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שענ

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
למלאות שנה לפטירתה
- בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

התקשרות של חסידים לרבי

לקראת כ"ף מנחם-אב שיחול ביום ה' הקרוב, הננו מביאים בזאת צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סיום שיחתו בהתוועדות כ"ף מנחם-אב השי"ת

(נדפסה ב"שיחות קודש" השי"ת (הוצאה חדשה) ע' 123 ואילך)

בשולי-הגליון הבאנו הערות מהמו"ל ד"שיחות קודש"

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

. . אין נמשל פון רבי וחסידים איז דאָס די צוגעבונדנקייט און איבערגעגעבנקייט פון חסידים צום רבי'ן ולכל ציווי בקיום התומ"צ, המסירה ונתינה בענינים החצונים (קנין) ובענינים הפנימים (אישות), בכל לבבך ובכל נפשך (אישות) ובכל מאדך (ממונך. קנין).

די ג' דברים וואָס האשה נקנית בהם יש לבאר בהנמשל ג"ד שהעולם קיים, כסף איז דאָס אהבה מל' נכסוף נכספתי, קו הימין דגמ"ח. צדקה נק' בשם מצוה סתם. שטר תורה, ביאה עבודה (שבלב זו תפלה). אָדער אַז כסף איז דאָס לב, שטר מוח, ביאה, פנימיות המוח ופנימיות הלב, וואָס מיט די זאָכן איז האשה נקנית לבעלה.

ח. לחיים, דער איבערשטער זאָל העלפן אַז עס זאָל ניט פאַרבלייבן אין דיבור, נאָר קומען פון דיבור צו מעשה.

ט. (טרם צאתו אמר) מען דארף ניט אַוועק גיין, נאָר אויף אַ וויילע מפסיק זיין, אַזוי ווי דער רבי האָט אַמאָל דערציילט אַז דבורה לאה (בתו של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש), ווען זי איז געווען אַ קינד האָט זי אַמאָל געוואָלט עפעס אויספירען האָט זי געוויינט. האָט מען איר געגעבן אַ צוקערקע וכיו"ב אויף באַרוהיקען איר, האָט זי דאָס גענומען און גלייך געזאָגט: איך הער ניט אויף צו וויינען איך בין נאָר אויף אַ וויילע מפסיק (וואָרום זי האָט דאָך געוואָלט עפעס אויספירען).

אַזוי איצטער אויך. מען איז נאָר אויף אַ וויילע מפסיק, ביז אַ צווייטע התוועדות, וואָרום מען דארף דאָך עס זאָל זיך דורכפירען מה שרוצים ממנו, שזהו בטח ג"כ כלי לשפע ברכה והצלחה.

(1) ראה סה"מ תרל"ו ח"ב ע' רפא. ועוד.

(2) אבות פ"א מ"ב.

(3) ע"פ ויצא לא, א. פיוט ידיד נפש. וראה תניא רפ"ג.

(4) ראה תניא פל"ז (מח, ב).

(5) תענית ב, סע"א.

(6) ראה אורותה בספר התולדות אדמו"ר מהר"ש

(קה"ת, תש"ז. תשנ"ז) ס"ע 22 (ותמונתה שם מול ע' 23).

(7) ספר השיחות תרצ"ו-חורף השי"ת ע' 139. וש"נ.

משיח צדקנו עומד וממתין לו

על כאו"א לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה?!

- ובפרט ע"י ההתבוננות שמשיח צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גודל האחריות המוטלת עליו, ביחד עם גודל הזכות כו' ● כשיבוא משיח צדקנו בקרוב ממש, יודה לכאו"א על פעולתו להחיש ביאתו, לא רק הוד' בלבד, אלא יוסיף ויתן מעניניו ● קטעים משיחות ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם אב ה'תשמ"ח – מוגה

עשר באב, שבו מודגש ביותר שנמצאים בסיום הגלות ד"מדבר העמים"⁶, ו"עומדים להכנס לארץ", באופן של גאולה נצחית שאין אחר' גלות – צריכה להיות הדגשה והוספה מיוחדת בכל הקשור לקירוב הגאולה⁷, כולל ובמיוחד – הצפי'⁸, הבקשה והתפלה על הגאולה (ע"ד ובודגמת תפלת משה, תקט"ו תפלות, כדי לפעול הכניסה לארץ באופן של גאולה נצחית).

על כאו"א לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה?!

ובפרט ע"י ההתבוננות שמשיח צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל (כמובן מדברי הגמרא⁹ שאינו מתיר שני נגעים ביחד שלא יתעכב כדי קשירת שני נגעים,

א. כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הכריז – בשעתו אז – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"¹, והודיע, שכבר נסתיימה כל העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח הכפתורים"², ו"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו. ועאכו"כ לאחר שיעברו כמה עשרות שנים מאז הכרזה זו.

ובמילא, דבר ברור הוא שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ודור הראשון של הגאולה – דוגמת הדור שנכנס לארץ אחרי חמשה עשר באב שבו "כלו מתי מדבר", ואז נעשו "כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ" . מאותן שכתוב בהן (בפרשתנו⁴) חיים כולכם היום"⁵.

ולכן, בעמדנו בסמיכות ממש לחמשה

(1) "הקריאה והקדושה" תש"א-ב.

(2) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(3) אג"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.

(4) ד, ד.

(5) פרש"י חוקת כ, כב.

(6) יחזקאל כ, לה. וראה בחיי ר"פ מסעי. ועוד. לקו"ת ר"פ מסעי. ובכ"מ.

(7) וכפס"ד הרמב"ם (הל' תשובה פ"ג ה"ד) שע"י מצוה

אחת" (במעשה, בדיבור או במחשבה) "הכריע את עצמו

ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלחה".

(8) כפס"ד הרמב"ם (הל' מלכים רפ"א) "כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח), או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו כו". וי"ל שטעם החיוב (לא רק להאמין בו, אלא גם) לחכות לביאתו – אף שצפי' וגעגועים לדבר הנכסף מביאים לידי רגש של צער כו' – כדי שיתפלל יותר ויבקש על ביאתו, ועי"ז יחיש ביאתו בפועל ממש.

(9) סנהדרין צח, א.

לפניכם פרק מ"ג מ"יומן תש"מ" מיום ב', ט"ו מנחם-אב

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

אָר אַנטאָג; אחרי תפלת ערבית נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות לרגל ט"ו מני"א, להלן נקודות קצרות מהמדובר:

שיחה א': ע"ד ההלכה דט"ו באב שמכאן ואילך, כשהלילות מתארכים, מוסיפים בלימוד התורה. וביאר פרטי ההלכה ודיוק בלי אדה"ו בענין זה.

שיחה ב': ההלכה דט"ו באב בזמן שביהמ"ק קיים - "בנות ירושלים יוצאות כו' בחור שא ענינך": כל דבר בעולם צ"ל נבחר ו"יקחו מקחכם לשיש". הדגשת תפקידן של נשי ובנות ישראל - בכלל, ובפרט במצוות החי"ן ובחינוך הבנים והבנות - בקשר לכינוס הנשים באה"ק.

שיחה ג': מעלת ה"יקיימא סיהרא באשלמותא" דט"ו באב לגבי ט"ו שבכל החדשים (כולל - ניסן ותשרי); ע"ד הענין ד"דרך חיים" שלאחר "נר מצוה ותורה אור".

שיחה ד': ביאור בשיעור היומי בחומש - "המוליכך במדבר הגדול והנורא גוי", וההוראה: הפצת המעינות חוצה בתוך חושך הגלות.

שיחה ה': במענה לשאלת רבים ע"ד התנאים לנסיעה לחודש תשרי ל-770: לכל לראש באופן שהנסיעה לא תגרע מהענינים שפועל במקומו (ע"י מינוי ממלא מקום מתאים וכדו'),

המשך היומן בסוף ע' 15

* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

"נר להאיר"¹⁶, להאיר אחרים, "נר ה' נשמת אדם"¹⁷, דכל אלו הנמצאים בסביבתו (נוסף על בני ביתו כו'), ובכל מקום שידו מגעת, שיאירו ב"נר מצוה ותורה אור"¹⁸, אשר, ע"י מבטלים את חשכת הגלות ומביאים את אור הגאולה¹⁹.

ופרטי הדברים דעבודת השליחות - הלא הם כתובים ברביעי אגרות-קודש שלו, בשיחותיו ובמאמריו כו', וצריך להיות - ש"קריינא דאגרתא איהו להוי פרונוקא"²⁰, למלא את השליחות מתוך מסירה ונתנה (דוגמת המס"ד דפינחס), ע"י הפצת התורה, כולל ובמיוחד פנימיות התורה כפי שנתבארה בתורת החסידות, בחי' היחידה שבתורה²¹, שע"י מגלים בחי' היחידה שבכאו"א מישראל (האנשים הנשים והטף)²², ניצוץ משיח²³, ועד להתגלות בחי' היחידה הכללית - משיח

כמוזכר לעיל¹⁰) - לאחר ש"כאו"א יושלים את התלוי בו להחיש את ביאת המשיח, ומכיון ש"משיח צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גודל האחריות המוטלת עליו, ביחד עם גודל הזכות כו', שלכן, כשיבוא משיח צדקנו בקרוב ממש, יודה לכאו"א על פעולתו להחיש ביאתו, לא רק הנדל' בלבד, אלא יוסיף ויתן מעניניו, הן ענינים רוחניים, החל מלימוד התורה, "תורה חדשה מאתי תצא"¹¹, והן ענינים גשמיים, ש"הטובה תהי' מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר"¹².

ב. וענין נוסף המודגש ביותר בדורנו זה - עבודת השליחות לפעול על הזולת¹³:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - "הנשיא הוא הכל"¹⁴, "לב כל קהל ישראל"¹⁵ - הטיל על כאו"א מאנשי הדור שליחות קדושה להיות

- 10 קונטרס משיחות ש"פ דברים ס"ט.
 - 11 ישע"י נא, ד. ויק"ד פ"ג, ג.
 - 12 רמב"ם סיום וחותם הל' מלכים (וספרו בכלל).
 - 13 נוסף על המוכרח מצד החיוב ד"ואהבת לרעך כמוך", "כלל גדול בתורה" (תו"כ ופרש"י קדושים יט, יח), ובפרט בשנת הקהל, ובסמיכות לחמשה עשר באב, תיקון החורבן והגלות ע"י ביטול סיבת הגלות (שהיא ההיפך דאהבת חנם - ראה יומא ט, ב), ואדרבה - הוספה באהבת ישראל ואחדות ישראל*.
 - 14 פרש"י חוקת כא, כא.
 - 15 רמב"ם הל' מלכים פ"ג ה"ו.
 - 16 ראה לקו"ש ח"ב ע' 484 ואילך. וש"נ. וראה גם סה"ש תשי"א ע' 136 שחסיד הוא דוגמת האיש שמדליק פנסו הרחוב כו'.
 - 17 משלי כ, כז.
 - 18 שם ו, כג.
 - 19 להעיר מלקו"ת ריש פרשתנו: כי להיות עוה"ז הוא העולם השפל והחושך עב כפול ומכופל וצריך להרבות
- * להעיר, נגמם בסענני הריים דחמשה עשר באב מודגש הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל (ראה שיחת ט"ו באב תשמ"ו ס"א ובהתנהגות 103).

לפנינו ב' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עדיין)

- מהעתקה (קטע) -

ב"ה. י"ד מנ"א תשט"ו, ברוקלין

שלום וברכה!

ועד כפר הב"ד ד' עליהם יהיו

. . נהניתי ממה שמשתדלים שהרכבת תתעב בכפר כ"פ ביום. ובודאי משתדלים ג"כ בהנוגע לקישור טלפוני, והרחבת רשת החשמל בכפר וכו'.

לפלא שאינם מזכירים דבר ע"ד המשך הבנין לבי"ס החקלאות ובי"ס למלאכה, ויה"ר שבכל הנ"ל יבשרו טוב בחזור.

בברכה

נ. ב. במכתב זה נשאר על הגליון רק השם כפר הב"ד, ובטח עשו כהדרוש בזה בכדי שיהי' הענין - באופן רשמי . .

- מצילום המכתב (קטע) -

ב"ה. כ' מנ"א ה'תשי"ד

ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה!

. . הנה זה כמה פעמים כתבתי לכמה מאנ"ש, ומובן הוא גם אם לא הייתי כותב עדי"ז, שאין לחפש פירושים במכתביי ואין להשתדל לסלף את דברי, כיון שיכול אני להכחיש הדבר מעקרו. והרי סוכ"ס יגיעו אלי דברי הסילוף וסו"ס גם שם המסלף. ובפרט לעשות פעולות על יסוד זה, ולתלות אח"כ את הקולר בצוארו של אחר.

אשר כותבים שפב"ב הוא תמים ויר"ש וכו' וכו', הנה אינו מובן השייכות לענין ארגון דבית ספר . . שזה תלוי בחוש הארגון וסדרו כמה דברים...

צדקנו²⁴.

ולכן, על כאו"א למלא השליחות שהוטלה עליו ע"י נשיא הדור, ולידע, שמכיון שהנשיא הוא "לב כל קהל ישראל", בדוגמת הלב שממנו מתפשט הדם לכל האברים ואח"כ חוזר הדם אל הלב²⁵, הרי, נוסף על מינוי השליחות, בוחן נשיא הדור אם נתקיימה פעולת השליחות²⁶, בעת שחוזר הדם דכל האברים (כל אנשי הדור) למקורו ב"לב כל קהל ישראל", ומוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהמשכת הברכות כו' בכל המצטרך, בגשמיות וברוחניות גם יחד, לכל אלו שממלאים פעולת השליחות.

ג. . . אע"פ שכבר פעלו גדולות ונפלאות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה - הרי, כיון שמשיח צדקנו עדיין לא בא, הרי זו ההוכחה ביותר שנשאר עדיין מה השלים ולהוסיף בזה, ולכן, יש למצוא ובהשתדלות דרכים להגביר ולהרחיב את הפעולה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה.

ומהעצות לזה - לא להסתפק בהחלטה טובה שמחליט בפ"ע ביחידות, אלא, לקבל החלטות טובות ביחד עם עוד כו"כ מישראל, כידוע מ"ש כ"ק אדנ"ע בקונטרס החלצו²⁷ (ונדפס ונתפרסם ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ש"ההסכם אשר עושים שנים או רבים יש לזה חיוק הרבה יותר מההסכם שעושה בפ"ע כו", ועוד ועיקר - שעי"ז יוכלו לבחון

איש לרעהו ולדווח זה לזה ע"ד קיומן של ההחלטות הטובות בפועל ממש, אשר, עצם הידיעה אשר מזמן לזמן יצטרך לתת דין וחשבון לבשר-ודם מה הם ההחלטות הטובות שקיבל על עצמו, ומה עשה בפועל ממש - תפעל זירוז בכל עניני העבודה, כנראה במוחש, וכמאמר ריב"ז לתלמידיו "יה"ר שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם"²⁸, ואם לתלמידי ריב"ז נאמר כן - אנו מה נעני' אבתרי'.

ואם ישנם כאלו שיטענו שעבודתם היא באופן ד"הצנע לכת עם אלקיך"²⁹, ובמילא, עבודתו ופעולתו היא בגדר "סוד"... ואין לו למסור דין וחשבון לבשר ודם, כי אם, "לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה"³⁰ - הרי, גם אם האמת ה' כדבריהם שמסתירים מעשיהם הטובים בגלל העילוי ד"הצנע לכת גו", יש מקום לשקו"ט אם זוהי דרך עבודה המתאימה לדורנו זה שבו צריך להשתדל לפרסם עושי מצוה³¹ כדי שמהם יראו וכן יעשו כו', ועאכו"כ שיש מקום "לחשוש" שזוהי עצת היצר כדי שלא יעסוק בעבודתו כדבעי].

וזוהו א' הטעמים לבקשה והצעה (בימים שלפנ"ז³² וגם בימים האחרונים בקשר לכינוס השלוחים) שיכתבו ג' פעולות טובות שעשו במשך השנה החולפת - כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק בנפשו מהפעולות במילוי השליחות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה כדי לקרב את הגאולה,

28 ברכות כח, ב. הובא בתניא פמ"א (נז, סע"א).

29 מיכה ו, ח.

30 כלשון המשנה בריש פרק שלישי דאבות שלומדים

בשבת זו.

31 ראה שו"ת הרשב"א ח"א סתקפ"א. הובא במג"א

או"ח סקנ"ד סקב"ג. רמ"א יו"ד סרמ"ט ס"ג.

32 שיחת י"ב תמוז.

24 סה"מ תרצ"ט ע' 207 - בשם הרמ"ז (לזח"ג רס, ב

- מק"מ קצ, ב). ועוד.

25 ראה אגה"ק סל"א.

26 להעיר, ש"שליח לא מקרי אלא המשתלח מזה לזה

שראו לחזור אצל שולחו ולומר עשיתי שליחותך"

(פרש"י גיטין כד, א).

27 סה"מ תרנ"ט ע' סא.

אין מה לשאול, יש לקיים בפועל!

כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר יצא בקריאה והכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", לא שאלתי אצלו מדוע יצא בקריאה זו בזמן זה דוקא, וגם עתה לא הייתי שואל אצלו שאלה זו (יש לי דברים חשובים יותר לשאול). – אין מה לשאול בזה, יש לקיים בפועל!
(משיחת ש"פ ואתחנן, שבת נחמו ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כאו"א מישראל יכול להכנס לקדש הקדשים...

ומהעילוי דחמשה עשר באב – באים לעילוי דיום הכיפורים, כאמור, שענינם אחד, שכן, אע"פ שבדרך כלל צריך להמתין עד לעשירי בתשרי, הרי, מכיון שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, אזי יצטרכו להכנס לקדש הקדשים (ענינו של יוה"כ"פ) תיכף ומיד כדי להכניס את הארון [עם הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, וכן הספר תורה – מחוץ לארון או בתוך הארון] מהמקום שנגזר בו למקומו בקדש הקדשים; ולצורך זה – יכול להכנס לקדש הקדשים כאו"א מישראל במכ"ש וק"ו מהכניסה לקדש הקדשים בשביל "בדק הבית", שכאשר אין אפשרות אחרת – נכנסים אפילו במצב דהיפך הטהרה, ולא רק "בתיבות", אלא אפילו "דרך פתחים" (דרך ביאה), ואם לצורך "בדק הבית" כן הוא – לצורך הכנסת הארון לקדש הקדשים ע"ג אבן השתי' (שממנה הושתת כל העולם), על אחת כמה וכמה!
(משיחת חמשה עשר באב ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

כיצד יתכן!!

בפרט שבנ"י הם לא רק בניו של מקום ("בנים אתם לה' אלקיכם"), ויתירה מזו – בני בכורי ישראל", אלא עוד זאת (כפתגם הבעש"ט) – שהם חביבים לפני המקום כבן יחיד שנוגד להוריו לעת זקנותם, אשר מובן עד כמה נוגע הדבר ללב הורים זקנים כאשר חסר משהו אצל בנם יחידם, ועאכ"כ כאשר המדובר בענין של גלות – "גלו מעל שולחן אביהם" (ובנמשל – "אותותינו לא ראינו", שאין רואים אלקות בגילוי), שאין לך חסרון גדול מזה!
כיצד יתכן, איפוא, שאבינו אב הרחמים לא ימנע חסרון וצער כזה אצל בנו יחידו שנוגד לעת זקנותו?
(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

לכל לראש יש לקיים את הדברים במעשה בפועל

. . ובכל אופן, גם אם ישנם שאלות וקושיות כו' – הרי לכל לראש יש לקיים את הדברים במעשה בפועל, ואח"כ, בזמן הפנוי, לאחרי שיתרץ את כל שאר הקושיות, יחפש תירוץ גם על קושיות אלו, ובאופן הכי טוב – "תשבי יתרץ קושיות ואיבעיית!"...
(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

כשיצטרך לכתוב³³ (ולא רק לעצמו, אלא למסור לבשר ודם) אלו הם הפעולות הטובות שעשיתי, ואז יראה ויוכח בעצמו (ללא צורך לשאול אצל ה"רב" שלו – "עשה לך רב"³⁴) האם יש לו עוד מה להוסיף!...

ולכן, כדאי ונכון ביותר להוסיף ולהרבות בכינוסים כאלו – הן בנוגע להשלוחים והן בנוגע לכאו"א מישראל בעניני השליחות שלו, כאו"א לפי ענינו – לא רק פעם אחת או פעמיים בשנה, אלא בזמנים תכופים יותר, להתאסף כו"כ ביחד כדי לעודד ולזרז איש את רעהו בכל עניני העבודה ע"י ההתדברות והדיווח מהנעשה בפועל ממש, וגם במשך הזמן שבין כינוס לכינוס – באמצעות חילופי מכתבים או הטלפון, וכיו"ב, שע"ז יתוסף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה.

ד. ויה"ד שקבלת ההחלטה הטובה ע"י ההוספה ("דמוסיף יוסיף") בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה, עוד לפני הקיום בפועל – תביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בעיצומו של יום השבת, שבת נחמו, ההתחלה ד"שבע דנחמתא", באופן ד"חממה בכפליים".

ואז תקויים בקשת משה רבינו "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה (זו ירושלים) והלבנון (זה בית המקדש)"³⁵ – שמשה רבינו "גואל ראשון הוא גואל אחרון"³⁶, מכניס את כל בני' לארץ

באופן של גאולה נצחית שאין אחר' גלות. ואין ענין יוצא מידי פשוטו – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "בנערינו ובזקנינו גו' בנינו ובבנותינו"³⁷, "קהל גדול"³⁸,

כולל גם כל בני' מכל הדורות שלפנ"ז – "הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁹, ביחד עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וכן אאמו"ר, שיום ההילולא שלו (עשרים באב, שחל ביום הרביעי שבו נתלו המאורות) מתברך משבת זו, אשר, מסר נפשו על הפצת התורה והמעיינות במדינה ההיא, ולאחרי יציאת כ"ק מו"ח אדמו"ר ממדינה ההיא נשאר הוא נכדם היחידי של אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי והצ"צ המנהיג במדינה ההיא, ולכן פנו אליו גם בעניני הדרכה וכו' וכו', ובגלל פעולותיו בהפצת התורה והמעיינות נאסר והוגלה ונסתלק במקום גלותו כו',

וכולם יחדיו – "ישבו הנה"³⁸, לארצנו הקדושה, שתהי' באופן של הרחבה, "ירחיב ה' אלקיך את גבולך"⁴⁰, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש השלישי.

ואז יהי' גם לימוד התורה בתכלית השלימות (כבקשת משה) – "תורה חדשה מאיתי תצא", באופן של ראי'⁴¹, "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", עדי קיום היעוד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו", במהרה בימינו ממש, ו"לא עיכבן המקום כהרף עין"⁴².

יחי (מט, יו"ד). תו"א ר"פ משפטים. ובכ"מ.

(37) בא יו"ד, ט.

(38) ירמי' לא, ז.

(39) ישעי' כו, יט.

(40) שופטים יט, ח.

(41) ראה לקו"ת צו יז, א.ב. שער האמונה פ"ט. סד"ה

וידבר אלקים (השני) תרצ"ט. ועוד.

(42) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(33) להעיר מנהגת כמה בעלי מוסר שהי' להם פינקס מיוחד שבו היו כותבים המעשים טובים כו'. ואף שאין זה דרכם של חסידים, שאינם זקוקים שה"פינקס" יזכיר להם, אלא אזכרים בעצמם כו', מ"מ, יש מקום לכך באופן חד-פעמי (כשרואה בעצמו שיש צורך בכך כו'), כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק.

(34) אבות פ"א מ"ו. מט"ז.

(35) פרשתנו ג, ה ובפרש"י.

(36) ראה שמ"ד פ"ב, ד. שם, ו. דבר' ספ"ט. שעה"פ פ'

הדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה

אם אין לו רבי לא יתכן שתהי' לו שכינה!

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

"אנכי עומד בין ה' אלקיכם וביניכם" (פרשתנו ה, ה)

א. ישנם הטוענים (מסתמא לא במסיבה זו): לשם מה צריכים רבי?

וכידוע המכתב של רנ"ע¹ בנוגע לזה, שישנם הטוענים בשביל מה זקוקים לממוצע ביניהם להקב"ה - הוא למדן, תלמיד חכם וכו', ובעצמו מספיק "גדול" כדי להתעסק עם הקב"ה בלי ממוצע, ואינו זקוק לרבי!...

באם יש לו שאלה בדין - הרי יש לו גמרא, ובאם הגמ' מאריכה יותר מדי - יש לו שו"ע עם הלכות ברורות, באר היטב וכו'; ומה שקשה על היראת שמים (כיצד תהי' לו)? הרי לזה ישנו הרמב"ם, "חובת הלבבות" ועוד הרבה ספרים; לשם מה הוא זקוק לרבי, זה כלל לא חסר לו?

- כל העולם כולו זה הקב"ה והוא, זהו כל העולם ואין עוד. זוהי כל המציאות: הקב"ה - "יש האמיתי", הוא - "יש הנברא", ואין באמצע - ביניהם אין אף מציאות!

וממשיך לטעון, שאמנם לפני מתן תורה ועד להקמת המשכן היו זקוקים להגיע למשה, מכיון שרק משה הי' יכול לקבל את התורה בסיני, "משה קיבל תורה מסיני"³, ודוקא הוא יכול הי' להקים את המשכן ולהמשיך את ה"ושכנתי בתוכם"⁴ - (להוריד את השכינה) לארץ,

[כמבואר בארוכה במאמר ההילולא⁵, ש(לאחרי שנסתלקה השכינה לרקיע השביעי ע"י החטאים) באו ששה צדיקים והורידו את השכינה עד לרקיע הא', ורק משה רבינו (שהי' השביעי) פעל ה"ושכנתי בתוכם" והוריד את השכינה מרקיע הא' לארץ⁶]

אבל לאחרי מתן-תורה - כבר יש לו לבד את כל התורה ואינו צריך אף אחד, יש לו "אורייתא וקוב"ה" ובעצמו הרי הוא "ישראל", ו"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד"⁷, וחונן

כיון שנמצאים על סף הגאולה האמיתית והשלימה שבה יהיו כל הענינים באופן של בלי גבול - צריכה להיות ה"טעימה" (בערב שבת, ש"טוב לטעום מכל תבשיל ותבשיל"¹) מהבלי גבול והגאולה, ע"י ההוספה בעניני התומ"צ באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.

ובפרטיות יותר - הוספה בלימוד התורה ("מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה"), הן נגלה ותורה והן פנימיות התורה, כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה, ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"², ועוד ועיקר, לימוד פנימיות התורה, כדברי האריז"ל (שיום ההילולא שלו בחמשה במנ"א) ש"בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה"³, ובמיוחד לאחר שנתבארה בתורת החסידות באופן ששייך להבנה והשגה דכאו"א מישראל.

והדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה - הן בנגלה ותורה, ובפרט בספרו של הרמב"ם⁴ שכולל גם ההלכות ששייכות לזמן הגאולה, כמו הלכות בית הבחירה (שלמדום זה-עתה בימי בין המצרים), וכן הלכות מלכים ומלחמותיהם ומלך המשיח⁵, והן בפנימיות התורה, שנוסף לכך שכללות הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה, "בהאי חיבורא דילך (תורתו של רשב"י) . . יפקון בי' מן גלותא ברחמי"⁶, יש עילוי מיוחד בלימוד החלקים דפנימיות התורה שמבארים עניני הגאולה.

ומה טוב - שלימוד זה יהי' באופן ד"עשרה (ציבור) שיושבים (בהתיישבות וקביעות) ועוסקים (באופן של "עסק") בתורה"⁷, כההוראה ד"דבר משנה" שלומדים בפרקי אבות דשבת זה - פרק שלישי, שגם רומז לגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי, שעל ידם נעשית הנחמה בכפלים על בית ראשון ובית שני.

(משיחת ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב ה'תשנ"א - מוגה)

(1) שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס רנ.
(2) תניא אגה"ק סכ"ג.
(3) שם סכ"ו (קמב, ב).
(4) נוסף על לימוד השיעורים היומיים (וראה גם הערה הבאה . . .).
(5) בסיום וחותרם ספר שופטים (ספר הי"ד, שהוא

סיום ספר יד (החזקה) כולו), - ולהעיר, שהתחלת הלימוד דספר שופטים (נעוץ סופן בתחלתו) הוא בסמיכות לראש השנה, סיום וחותרם ה"שבע דנחמתא", שהתחלתם בשבת נחמו.
(6) זח"ג קכד, ב - ברע"מ. הובא ונת' באגה"ק שם.
(7) אבות פ"ג מ"ו.

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.
(1) לא ברור למי כוונת המניח (ואולי "רבי נ"ע" - עיין סה"ש תורת שלום ע' 158, אך כנראה כאן אין הכוונה לזה). המו"ל.
(2) אבות דפ"א.
(3) תרומה כה, ח.
(4) המשך "באתי לגני" הש"ית בתחלתו.
(5) שהש"ר פ"ה, א. וש"נ.
(6) ראה זח"ג עג, א.
(7) תרומה כה, ח.

מזה אין.

ב. ע"כ ישנה ההוראה מנדב ואביהוא⁸ – שכבר ה' לעולמים, הגם שהיו בתכלית השלימות, בכל-זאת כיון ש"הורו הלכה בפני משה רבן"⁹ נגדם ענין המיתה.

וכסיפור הגמרא אודות ר' אליעזר¹⁰: כאשר באו לשאול את דעתו בדין מסויים, הרי למרות שר' אליעזר ה' כמו התורה כנתינתה מהר סיני, ועד שאמרו על אבן שישב עלי' שהיא הר סיני¹¹, אעפ"כ אמר ר' אליעזר שאינו יכול להשיב "מפני שלא אמר דבר שלא שמע מפי רבו"¹² מעולם, והרי "החולק על רבו כחולק על השכינה"¹³.

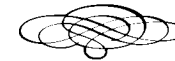
זאת-אומרת, למרות שהי' זה לאחרי מתן-תורה, בכ"ז אומרים "כחולק על השכינה", מאחר שגם לאחרי מ"ת זקוקים ל"אנכי עומד בין ה' אלקיכם וביניכם להגיד לכם את דבר ה'" – זה מוכרח להיות ע"י ממוצע, רבי, ובאם לא הרי-זה "כחולק על השכינה", ובדיוק הלשון: לא רק שחסר אצלו, אלא "חולק" – הוא נפרד מהשכינה, מהקב"ה!

ואם-כן, כיצד יתכן שתהי' לו תורה ללא רבי?

ג. וכך זה בכל דור ודור, בכל שנה ושנה ובכל יום ויום – ש"האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה כו"¹⁴, כיון שאם אין לו רבי לא יתכן שתהי' לו שכינה ("אויב ער האָט קיין רבי'ן ניט – קען ער ניט האָבן שכינה").

(משיחת ש"פ שמיני ה'תשכ"ו – בלתי מוגה)

- (8 נתבאר לעיל בהשיחה – לקו"ש ח"ב ע' 49 11) ראה לקו"ש שם ע' 51 הע' 14.
 ואילך. (12) רבי יוחנן בן זכאי. וראה 'התוועדיות' תשמ"ב
 ח"ג ע' 1539. תשד"מ ח"א ס"ע 107.
 (9) פרש"י עה"פ – שמיני י, ב.
 (10) יומא סו, ב. סוכה כז, ב. ולהעיר מברכות כז, ב:
 ר' אליעזר אומר "האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה שתסתלק מישראל".
 (13) סנהדרין קי, א.
 (14) ברכות שם.

כשאומרים משיח מתכוונים בפשטות!

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

. . בנוגע למשיח מתכוונים בפשטות:

שלא כדעת הטועים המרוממים את משיח ואומרים שמישיח כל כך נעלה עד שאינו בשר ודם כלל ובכלל אינו "נברא", אלא מצב שיהי' בעולם; אבל לומר שהגאולה תהי' קשורה עם בשר ודם – מסתבר להם שלא בשביל זה תהי' קדושתו של משיח,

אבל הרמב"ם אומר! דברים ברורים בתור פסק-דין, אשר מי שאינו מודה במשיח, הרי הוא נעמד כנגד כל הנביאים, כנגד כל התורה שבעל-פה וכנגד תורה שבכתב, ומוסיף

הרמב"ם² שמישיח יהי' איש בשר ודם, ומפרט לאיזו משפחה יתייחס, מה ילמד, כיצד יתנהג ומה יעשה.

ומי שיבוא ויאמר שלא זהו משיח אלא מצב רוחני הקשור בשינוי הלבבות וכו',

– אזי אכן מובן מאליו שיקויים אז גם "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ"³, ו"אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם"⁴ – כולם יהיו נביאים, עד "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"⁵, לאו דוקא יהודים, אלא אפ' ה"בשר" של אורח"ע יראה זאת, כפי שאדמו"ר האמצעי מבאר בארוכה בשער האמונה⁶ שהכוונה בזה היא בפשטות ממש

– אבל זה לא רק מצב רוחני וכו', אלא כפי שהרמב"ם אומר – מתכוונים לזה בפשטות. וכנ"ל שהרמב"ם אומר שזהו עיקר ביהדות, עיקר באמונה.

(משיחת כ"ד מנחם אב ה'תשל"ו – בלתי מוגה)

- (* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.
 (1) הל' מלכים רפ"א.
 (2) שם בספ"א.
 (3) זכר' יג, ב.
 (4) יואל ג, א.
 (5) ישעי' מ, ה.
 (6) פכ"ה.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עייזו תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מה"מ

כדאי לדעת: ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחות

בתוספת כיתוב על הכריכה הקדמית והאחורית

באָרד"ב: 778-6670 (718)

באָרד"ק: 840-3153 (04)

התקשר עכשיו: